

[Indenrigsministeren]

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunal indkomstpøolitik.

[Af Thorndahl (FP) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 106. Fremsat 25/3 80).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 6 og 7 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om maksimering af kommunernes skatteudskrivningsret.

[Af Thorndahl (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 186. Fremsat 25/3 80).

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning. (Afskaffelse af kommunal spekulation i ejendomsbeskatningen).

[Af Thorndahl (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 187. Fremsat 25/3 80).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Regeringen er som bekendt enig med forslagsstillerne i, at væksten i de kommunale udgifter må bringes ned. Regeringen mener imidlertid også – åbenbart modsat forslagsstillerne – at bestræbelserne på at dæmpe væksten i videst muligt omfang må respektere det kommunale selvstyre. Fremskridtspartiets forslag om maksimering af skatteudskrivningsretten og om kommunal indkomstpøolitik betyder en afskaffelse af den kommu-

nale skatteudskrivningsret, der altid har været en hovedhjørnesteen i det kommunale selvstyre her i landet. Forslagene betyder endvidere, at en række kommuner må foretage direkte nedskæringer i deres nuværende aktiviteter, for nogles vedkommende endog af et meget betydeligt omfang. Derimod vil andre kommuner sætte aktiviteterne stærkt i vejret.

Jeg er enig i, at nogle kommuner bør holde igen mere end andre, og jeg kan da i øvrigt også notere mig, at det er første gang, fremskridtspartiet mener at kunne bruge det ellers så forkætrede udgiftsbehovstal. Det er imidlertid nok for meget forlangt, at udgiftsbehovstallet til trods for de forbedringer, der er sket i det, nu kan bruges til at fordele 3–4 gange så mange milliarder som dem, der i øjeblikket fordeles via bloktilskuddene. Og så er det i øvrigt efter regeringens opfattelse helt urimeligt at forlange, at der skal ske en så drastisk ændring af serviceniveauet i en række kommuner. Det vil medføre et stort antal afskedigelser nogle steder, og for de afskedigede vil det være en ringe trøst, at en kommune i en anden ende af landet muligvis har brug for flere folk.

Efter regeringens opfattelse må den rigtige metode i arbejdet med at dæmpe stigningen i de kommunale udgifter være i samarbejde med de kommunale organisationer at fastsætte generelle rammer, der hen ad vejen modificeres af forskelle i udviklingen af udgiftsbehovet.

Til sidst en enkelt bemærkning om lovforslaget om ændring af lov om kommunal udligning. Jeg tror ikke, det er udsigten til en beskeden gevinst i den kommunale udligning, der bestemmer valget af grundskyldpromille, og jeg er derfor ikke enig i begrundelsen for fremskridtspartiets forslag. Derudover mener jeg, at reglerne om kommunal udligning på dette felt simpelt hen må følge skattelovgivningens regler.

Jeg tror i øvrigt ikke, fremskridtspartiet har fremsat forslagene i forventning om, at de bliver vedtaget; dertil er de for dårligt begrundet og har alt for voldsomme og urimelige virkninger. Regeringen kan i alt fald ikke tiltræde dem.

Hans Hækkerup (S):